

Hjúnini hava mangan hugt í kortið. Mynd: Kalmar

siðan skal hann málast. Tá vit eru liðug til hetta, so gongur leiðin til Kanariuoyggjarnar, har vit ætla at halda jól. Vit rokna við at fáa gestir úr Danmark á jólum. Av Kanariuoyggjunum halda vit leiðina suðureftir til Cap Verdioyggjarnar og siðan koma vit spakuliga heimaftur. Vit rokna við at henda ferðin fer at vara eitt ár, sigur Kristen.

– Okkum dárar sera væl at sigla á teimum norðaru leiðunum. Tað er eisini ein av orsökunum til, at vit fara

til Grønlands. Tað at sigla er nakað serstakt, sum rættuliga nógv fólk takast við. A leiðin úr Norðsjónum og suður móti Portugal er altíð onkur seglbátur at síggja. Kring øll heimshøvini síggjast eisini seglbátar. Hvussu framtíðin verður vita vit ikki, men sum er, so ætla vit at halda fram við hesum lívinum, at sigla og arbeiða og nýta bátin sum heim, sigur Kirsten.

Tað er ikki soleiðis, at tey ganga alla somlu tíðina og ansa eftir umborð á bátinum hjá Kirsten og Jørgen. Bát-

urin er útgjörður við einum sokallaðum vindrøðri. Hetta lættir ótrúliga nógv um.

– Vindrøðri var uppfunnid fyrst í sektiárunum og tað er lítið broytt síðan. Eg havi eitt av teimum fyrstu vindrøðrunum. Eg keypti tað og setti tað í stand. Tað hevur riggað væl. Við vindrøðri fylgir tú allatíðina vindinum, sigur Jørgen Skibsbø.

Umboð á hugnaliga bátinum hava tey sítt heim. Mynd: Kalmar

Mikkjali Helmsdal til minnis

1. juni andaðist Mikkjal Helmsdal í heimi sínum í Havn, 79 ára gamal. Hann var føddur í Leynum 8. juli 1916. Foreldur hansara vóru Valgerður, vanlig nevnd Valla, hon var íslenskt, og Jóan Frederik, sonur Uppistovubóndan í Leynum. Jóan Frederik í Leynum flutti við húski sínum til Havnar nakað eftir fyrra heimsbardaga.

Mikkjal fekk ungdomsárin og skúlagongdina í Havn, og rættuliga ungur fór hann niður at lesa viðari, varð studentur frá Sorø og í 1940 varð hann útbúgvin verkfrøðingur. Undir krígunum giftust Mikkjal og Óluva í Keypmannahavn. Óluva var ættað úr Miðvági. Seks børn vóru í hjúnalagnum, ein son mistu tey 2 ára gamlan í 50' unum. Óluva doyði í februar 1990.

Mikkjal Helmsdal kom heimaftur til Føroya í 1946 og starvaðist eina tíð hjá Havnar kommunu, til hann tók við starvinum sum løgtingsverkfrøðingur, heitið landsverkfrøðingur kom tá heimastýrið varð stovnst í 1948. Í september 1988 legði Mikkjal Helmsdal frá sær fyri aldur.

Tá Mikkjal fór til gravar, hevði sonurin Árni minningarorð um pápan í Vesturkirkjuni; nevndi m.a. tann alsk, pápin hevði til málið og landið og umsorganina fyri børnunum, at tey lærdu at skriva rætt og lærdu landið at kenna. Somuleiðis um pápan, sum av lyndi var varin ella smæðin at tala á fólk, men tó var kendur antin sum landsverkfrøðingurin, sum Mikkjal Helmsdal ella bara sum Mikkjal. Øll vistu hvør pápin var.

Mikkjal Helmsdal hevur í drúgva virkisdegi sínum sum embætismaður í landsumsitingini havt ómetaliga stóra ávirkan á samfelagið alt, tað langa

skeið, hann var landsverkfrøðingur. Tað var tí ikki av ongum, at hetta var einasta embætið, ið javnst varð við skrivstovustjóran í landsstýrinum. Eisini tí at Mikkjal Helmsdal átti í sær skaparevni og leiðsluevni – var arbeiðssamur, vælgjörður í øllum og dugdi at leggja til rættis mongu og fjøltáttuðu uppgávurnar, honum vóru litnar til.

At rekka upp er ógjørlegt, men ótaldar eru løgtingssamtýktirnar sum aðrar áheitanir, hann fekk úr erva sum landsverkfrøðingur at fremja. Ótrúligt, varð mangan tikið til, sum hann kundi fáa frá hondini. Stóra manning hevði hann undir sær og ábyrgd av. Man vera tann embætismaðurin, sum mest hevur umskapað Føroyar, frá tí tær vóru frá Skaparans hond og til tað vælutgjörða – infrastruktivt – samfelag, vit í dag eiga.

Tá bergholdið í Eysturoynni, sum bindur saman Sundalagið við Skálafjørðin, í 1976 var skotið igjøgnum, helt Mikkjal Helmsdal røðu uppi við bergholmsmunnann og nevndi týðningin av samferðsluni, møguleikar, sum blivu skaptir og tað at fólk nú á heilt annan hátt enn áður kundu skaða landið og dýrdina, vit eiga í náttúruni.

Orð, sum í hesum tíðum, nú so stórus dentur verður lagdur á ferðavinnuna sum inntøkukeldu fyri landið, rættuliga kunnu sannast. Uttan stóru útbýggingina undir hansara hond, hevði lítið verið at tala um ferðavinnu sum inntøkukeldu fyri samfelagið.

Teir, sum sitid hava á tingi meðan Mikkjal Helmsdal var embætismaður, høvdu tíðum boð eftir landsverkfrøðinginum. Virðing høvdu tingmenn fyri honum; samdir ella ikki í sjónarmiðum hansara, so bar ikki til at kollrenna tað hann segði, ella metti vera bestu loysnina. Ikki var hann maðurin av stóru orðunum, men segði hann sína ugsan, so var sjáldan meira at gera.

Tá Mikkjal fór frá sum landsverkfrøðingur, fekk gerandisdagurin annað lag, hansara lyndi var ikki at sita hendur í favn. Hann skrivaði og hevði óivað ávisu ætlanir sínar. Tað, vit siðan hava fingið úr hansara hondum, er bókin um Havnina í Havn, bók sum ogn er í. Undra skal tað ikki, um okkurt fer at koma undan kavi afturat, sum hann var farin undir.

Vit, sum eisini kendu Mikkjal Helmsdal sum skyldmannin Mikkjal, bera honum sum satt er; hann var ómetaliga trúgvur móti sínum og gloymdi ongan. Tað kundi vera í práti, samrøðum ella tær ferðirnar Óluva og Mikkjal vitjaðu í barnaheimi okkara.

Eftir hann stendur minnið um ein góðan vin.

Føðlandi sínum var Mikkjal Helmsdal trúgvur og drúgvur.

jl.

Javni

N. Finsensgøta 32, miðhæddin.
Skrivstovan er opin mánadag kl. 10–12. Týsdag er stongt. Mikudag kl. 14–16. Hósdag kl. 14–18.
Tilhaldið er opið friggjadag kl. 14–16.

HIN FØROYSKI NORRØNI EFTIRSKULIN

Pákervej 3 - Hygum
7620 Lemvig
Tlf. 0 97 83 61 00
Fax 0 97 83 60 56